

Droga Krzyżowa - Rozmyślajmy dziś...

opr.: K. Krzemień

SA
Chce - my iść z To - bą, Je - zu nasz ko - cha - ny, Dro - gą Krzy -
1. Ro - zmy - śla - jmy dziś, wie - rni chrze - ści - ja - nie, na śmierć o -
2. Cię - żar krzy - żo - wy bie - rze na ra - mio - na zbo - la - ły
3. Już pod cię - ża - rem u - pa - da krzy - żo - wym Je - zus Zba -
4. Scho - dzą się z so - bą dwie I - sto - ty świę - te, naj - świę - tszym

B

6
SA
żo - wą, ro - zwa - żać Twe Ra - ny, ja - kieś Ty cie - rpiął
kru - tną Je - zu - sa ska - za - nie, gdy Nie - wi - nne - go
Je - zus, by du - sza zgu - bio - na w tym świę - tym zna - ku
wi - ciel, bą - dźże ty go - to - wym, grze - szny czo - wie - cze,
bó - lem dla sie - bie prze - je - te: Je - zus z Ma - ry - ją,

B

11
SA
dla nas od poj - ma - nia, aż do sko - na - nia.
Pi - lat de - kre - tu - je, zło - try wi - nu - je.
zna - la - zła zba - wie - nie i od - ku - pie - nie.
dźwi - gać u - pa - dłe - go i zem - dło - ne - go.
Syn z Ma - tką cie - rpią - cy, krzyż swój nio - są - cy.

B

5. Cyreneusza pod ciężar krzyżowy
Przyjmuje Jezus, a wszystkim gotowy
Zapłacić, niebem, kto Mu w tej ciężkości.
Ulży z litości.

6. Pełna żalości święta Weronika,
Rzewne łzy lejąc z Panem się spotyka,
Któremu, gdy twarz tuwalnią ociera,
Portret odbiera.

7. Już nasz Zbawiciel tak srodze zmęczony,
A krzyż Go gniecie ciężkimi ramiony,
Ach! Znow się leją najdroższej Krwi strugi.
Pada raz drugi.

8. Ujrawszy Jezus niewiasty stojące
Cieszy je słodko rzewliwie płaczące;
Dodawaj, Panie, sługom Twym ratunku,
W każdym frasunku.

9. Trzeci raz Jezus pod krzyża ciężarem,
Szczególnym ku nam miłości pożarem,
Grzebie się w prochu za nasze hardości
Pan z wysokości.

10. Ten Pan, co ziemię w kwiaty przyodziewa,
Niebo gwiazdami jasnymi okrywa.
Z szat obnażony bez wszelkiej litości
Dla mej miłości.

11. Aby dopełnić, krwawą mękę Pana,
Choć Jego Ciało jakby jedna rana,
Przybili na krzyż Ręce, Nogi święte,
Katy zawzięte.

12. Już Jezus z krzyżem w górę podniesiony,
Jak Król boleści niezmiernie dręczony;
Kona już w mękach Bóg-Człowiek prawdziwy.
Płacz go, kto żywy.

13. Obwisłe Ciało, martwe, skaleczone,
Czas je zdjąć z krzyża; niechaj udęczone
Złożą na łonie Matki litościwej.
Ledwie co żywej.

14. Ciało Jezusa grzebać czas nadchodzi,
Niechże więc serce, które w żalu brodzi.
Zostanie grobem Panu na spoczynek,
Wdzięczny uczynek.